

Fasaner, som ruge; og andre have maaske nok udruget, men Kyllingerne ere saa smaa, at de umulig kunne værge sig selv. De ville absolut omkomme, hvis man skal have Lov til at dræbe Moderdyret fra den 16de Juli. Jeg tror, at man er kommen ind paa denne Bestemmelse, fordi man har anset Fasanen for en skadelig Fugl, men dette er ingenlunde Tilfældet; Fasanen lever hovedsagelig af Orme og Larver, særlig Oldenborrelarver er den ganske fortrinlig til at fortære, og det er oplyst, at den ikke tager umodent Korn, men kun det Korn, som er faldet af Aksene og ligger paa Jorden; det er altsaa godtgjort ad naturhistorisk Vej, at disse Fugle ikke kunne regnes til de skadelige og navnlig ikke til dem, som gøre videre Skade paa Kornet. Vil man saadanne skadelige Fugle til Livs, skulde man rette sine Forfølgelser mod Kornkragerne og den Slags, som jo gøre langt større Skade, medens Fasanerne ved at tage Insekter, Larver og Orme gøre ikke saa ganske lidt Nytte. I alt Fald er det absolut forkasteligt at skyde Fugle i selve Yngletiden, det kunne vi ikke gaa med til, og derfor have vi foreslaaet, at Bestemmelsen herom skal udgaa. — Med Hensyn til Skovduerne skal jeg gøre opmærksom paa, at det af Lektor Boas, som jo maa regnes for en Kapacitet paa dette Omraade, er blevet oplyst, at de lægge Æg to Gange om Aaret, første Gang i April, anden Gang i Juli. Med det første Kuld ville de altsaa være færdige, men det andet Kuld er først flyvefærdigt i Slutningen af August. Der vilde altsaa ikke være noget i Vejen for at bestemme, at man kunde skyde Skovduer efter sidste August, og da de efter den nuværende Jagtlov ere fredede fra 1ste Februar til 15de September, kunde man altsaa nok gaa de 14 Dage frem, men at gaa saa vidt, som Folketinget er gaaet, kunne vi ikke være med til.

Det næste Punkt, hvor Folketinget har gjort en Tilføjelse, angaar Fredningstiden for Harer. Haren er som bekendt efter den nuværende Jagtlov fredet fra 25de December til 20de September. Folketinget har foreslaaet, at de skulde være fredede fra 25de December til 1ste Oktober, altsaa at man skulde udsætte Jagtidens Begyndelse med 10 Dage. Naar jeg skal sige min personlige Mening, vil jeg for saa vidt ikke have noget imod denne Forandring, men paa den anden Side finder jeg ikke, at der er Anledning til at komme ind paa en saadan helt principiel Forandring af Fredningstiden netop for Harens Vedkommende, idet det var under

saa stor Debat i sin Tid, da Jagtloven var til Behandling. Jeg kan ikke indse, at der er nogen Grund dertil, og navnlig synes jeg ikke, at det er rigtigt at gaa ind paa det, fordi det ikke indskrænker sig til at være en Rettelse af en uheldig Fredningsbestemmelse, men ligefrem er en forandret Fredningsbestemmelse, altsaa en Revision af den Bestemmelse, som findes i Jagtloven om Haren.

Endelig har Folketinget i Forslagets § 3 givet et Tillæg til Jagtloven, som gaar ud paa, at Forbudet i denne Lovs § 9 mod at drive Jagt i anden Mands Sædemarker skal udvides til ogsaa at gælde Rodfrugtmarker fra 1ste Maj indtil 1ste Oktober. Det have vi ment aldeles ikke at kunne tilraade Tinget at gaa med til, thi det er jo klart, at hvis den Bestemmelse skulde blive staaende, vilde man derved have forhindret al mulig Agerhønsjagt. Ere vi nemlig først komne ind i Oktober, er det meget vanskeligt at faa Hønsene til at holde; jeg kan derfor slet ikke forstaa, hvorfor det høje Folketing er gaaet ind paa en saadan Bestemmelse; man har rimeligvis ment, at der ved Jagten paa den Tid gøres Skade paa Rodfrugtmarkerne, men der er dog stor Forskel mellem den Skade, der kan ske paa disse og paa Sædemarkerne. Fordi en Mand gaar gennem en Roemark for at se, om der skulde ligge en Flok Høns, tramper han ikke i Roerne, men han gaar i Rillerne mellem dem, og selv om han skulde komme til at træde et Blad af hist og her, er det aldeles forsvindende, og det er et Spørgsmaal, om den Skade overhovedet kan vurderes. Men skulde der ske nogen Skade, har vedkommende jo efter den nugældende Jagtlov Adgang til at faa Erstatning for den Skade, som den jagtberettigede forvolder paa Marken ved at udøve Jagt. Jeg kan derfor ikke indse, at denne Bestemmelse behøves, og i hvert Tilfælde vil den efter min og fleres Mening være fuldstændig forkastelig.

Vi have derfor som sagt foreslaaet at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori den højtærede Landbrugsminister forelagde det. Det er, som jeg tillod mig at bemærke i Begyndelsen, fornuftige og hensigtsmæssige Bestemmelser, idet de rette Fejltagelser, som ere komne ind i den gamle Jagtlov. Jeg skal specielt med Hensyn til Bekkasinerne oplyse, at det her i Landstinget blev vedtaget, at de skulde være fredede fra 1ste Februar til 31te Juli, og det var ogsaa vedtaget i Folketinget, men paa Grund af, at man knyttede